

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG van de vaste Commissie voor Justitie omtrent het ontwerp van wet tot wijziging van de vijfde titel A van het tweede boek van het Wetboek van Koophandel. (Ingezonden 2 december 1968.)

Het verheugt de ondergetekende, dat de vaste Commissie voor Justitie zich met het onderhavige wetsontwerp kan verenigen.

Naar aanleiding van de opmerking der commissie, dat in de memorie van toelichting het begrip „kustvaarder” in verschillende betekenissen wordt gebruikt, moge hij erop wijzen, dat in de memorie van toelichting het woord „kustvaarder” twintigmaal voorkomt. Achttienmaal wordt met deze term de reder aangeduid en slechts tweemaal wordt daaronder het schip verstaan. In deze beide gevallen wordt de term uitsluitend als bijstelling bij „klein koopvaardijship” gebezigd. Naar het oordeel van de ondergetekende behoeft derhalve in dit opzicht geen vrees voor begripsverwarring te bestaan. In dit verband zij voorts gewezen op de in zeerechtelijke beschouwingen en zelfs wetsteksten gebruikelijke personificatie van het schip (artikelen 321, 358a, 536, 536a, 538, 544, 544a, 557, 560, 563, 698, 699 en 727 Wetboek van Koophandel).

Door sommige leden van de commissie is een vraag gesteld, die, naar zij erkenden, slechts in min of meer verwijderd verband stond met de voorgestelde wijzigingen. Deze vraag is als volgt te beantwoorden.

In tijdbevrachtingen, die in een charterpartij plegen te worden neergelegd (artikel 454 Wetboek van Koophandel), wordt meestal bepaald, dat het schip slechts voor het vervoer van „lawful merchandise” mag worden gebruikt, waaronder plegen te worden verstaan goederen die zowel in de laadhaven rechtmatig mogen worden geladen als rechtmatig mogen worden vervoerd en gelost in de loshaven (Scrutton on Charterparties and Bills of lading, 1964, blz. 144). Bezigde de bevrachter het schip voor illegaal vervoer van oorlogstuig, dan pleegt hij, indien de bevrachtingsovereenkomst bovengenoemde bepaling bevat, wanprestatie en is hij verplicht de reder dientengevolge eventueel opgekomen schade te vergoeden.

Partijen bij vervoerovereenkomsten plegen voorts hun wederzijdse verplichtingen te regelen, indien ten gevolge van het uitbreken van vijandelijkheden goederen contrabande worden. De gebruikelijke clauses geven partijen wederzijds het recht tot ontbinding van de overeenkomst.

Ten slotte zij nog gewezen op de bevoegdheden, die de kapitein in geval van illegaal vervoer aan de artikelen 357 en 372 Wetboek van Koophandel kan ontnemen en aan de hem door artikel 359 Wetboek van Koophandel ter zake opgelegde taak. Ook zou bij illegaal vervoer een beroep kunnen worden gedaan op de artikelen 1356 en 1371 Burgerlijk Wetboek.

Op grond van het bovenstaande komt het de ondergetekende voor, dat de reder voldoende middelen heeft om zich tegen het risico van illegaal vervoer te beschermen, zodat er geen aanleiding is verdere maatregelen van de zijde van de wetgever in overweging te nemen.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.